
Minneord

OSS IMELLOM

En god kollega er gått bort. Per Vesterhus døde 70 år gammel 9. juni, etter lengre tids sykdom. Han var født i Stavanger i 1942 og vokste opp i Bergen med sterke røtter til Sørlandet og familiegården på Vesterhus i Høvåg. Her tilbrakte familien mye av sin fritid med fiske, jakt og vedhogst. Vi pleide å kalle han høvdingen – hvilket han var både i faglig og kollegial forstand.

Han startet som turnuskandidat i Porsgrunn og distriktstjeneste i Selbu etter utdanning fra Bergen i 1968. Deretter arbeidet han ved sykehuset i Trondheim på barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling og ved barneavdelingen, før han kom til Haukeland universitetssykehus der han arbeidet fra 1970 til 1974. Her startet han tidlig å publisere vitenskapelige artikler. I 1974 flyttet han til Sørlandet til barneavdelingen ved Aust-Agder sentralsykehus. Samme år ble han ferdig utdannet barnelegespesialist. I 1984 overtok han sjefsansvaret for barneavdelingen ved Vest-Agder Sentralsykehus i Kristiansand. I løpet av de neste årene var han med sin pågående energi og strategiske evner ansvarlig for å bygge opp en selvstendig barneavdeling i Kristiansand.

Han behersket de fleste pediatrike fagområder og hadde en spesielt god utviklet evne til å ta raske og riktige kliniske avgjørelser. Hans spesialfelt var vekst- og hormonsykdommer, og han ble medlem i European Society of Pediatric Endocrinology. I 2011 ble han utnevnt til æresmedlem av Norsk barnelegeforening for sin lange tjeneste for norsk barnemedisin.

Han vil bli husket for sin store arbeidsevne og smittende faglige entusiasme med stadig søken etter ny kunnskap helt frem til det siste. Han kunne være tøff i stilen, men hadde alltid en åpen dør for yngre kolleger. Han var opptatt av å rekruttere de beste til avdelingen for å føre faget videre. Som senior i avdelingen var hans bredde og lange medisinske erfaring avgjørende i mange faglige diskusjoner.

De siste årene skrev han artikler om bl.a. legerollene og sykdomsbeskrivelser i Ibsens verker og kviet seg ikke for å lansere egne tolkninger. Mange vil også ha lagt merke til hans kronikker om nåtidens litteratur som Knausgård, Gelius og Heivoll.

Han gledet seg over lange skiturer og lå alltid i hardtrening etter nyttår når snøen hadde lagt seg. Hytta på Hovden ble flittig benyttet sammen med Lis. Mer enn 30 ganger gjennomførte han Sesilåmi på ski, og Vasaloppet,

Birkebeineren og Trondheim-Oslo på sykkel var noen av hans sportslige meritter.

Men først og fremst vil Per bli husket som en kjær venn og dyktig kollega. Våre tanker går til hans kone Lis, og vi deler hennes savn ved Pers bortgang.

På vegne av kolleger ved Sørlandet sykehus Kristiansand

Publisert: 30. oktober 2012. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.1054

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 5. juli 2026.